

[Wilhelm]

Men jeg vil godt – som andre også har været inde på – sige, at det problem var aldrig opstået, i hvert tilfælde ikke i det omfang, hvis man ikke havde haft den forskelsbehandling, der ligger i kraft af fradragsretten for grundskatter. Det var aldrig blevet tilladt i det omfang, havde det været gældende for hele ejerboligområdet, at byrden havde fået et omfang svarende til byrden på de tæt-lave atriumrækkehuse osv. i den almennyttige sektor, hvor man ikke har fradragsmuligheder. Der har vi den tilgrundliggende forskelsbehandling.

Jeg er sådan set enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at det, man gør her, ikke ophæver forskelsbehandlingen. Man forsøger at neutralisere den ene forskelsbehandling ved at lave én til. Alligevel er det vel ikke helt rigtigt, når hr. Bernhard Baunsgaard siger, at det griber ind i vurderingsprincippet. Man har i forvejen grebet temmelig vilkårligt ind i vurderingsprincippet, når man om fællesgrunde for mange huse har udviklet den praksis, at de skal vurderes, som om de kunne handles enkeltvis – og med byggeret, for nu at bruge det moderne begreb. Det er jo det, man har gjort, til trods for at de i virkeligheden ikke er i den sektor, hvor de er udmatrikuleret, og hvor de kan handles enkeltvis. Så det gamle princip, hr. Bernhard Baunsgaard forsvare, skal kun forsvares, fordi det har hævd. Det er ikke, fordi det gør mindre indgreb i et vurderingsprincip, eller fordi det er rimeligere eller noget i den retning. Det er en vilkårlig praksis, som er meget skæv, som er meget forskelsbehandlende, der dér har udviklet sig. Jeg kan ikke se, at ændringen her bryder mere med et logisk vurderingsprincip end det, man hidtil har accepteret.

Vi er selvfølgelig parat til at diskutere andre mulige løsninger også, og det ser jo ud til at kunne blive nødvendigt. I den forbindelse vil jeg godt allerede nu sætte spørgsmålstejn ved, om den sidste del af formuleringen med parcelhuse osv., der tilhører andelsboligforeninger, nu også er vandtæt. Vi ved jo, at så snart der åbner sig en eller anden mulighed for at lave fiduser, så er der opfindsomme folk, der i stor stil sætter det i værk, og før man ser sig om, er der præcedens, og så er der ikke rigtig noget at gøre ved det. Er det virkelig vandtæt, at man kan lave den regel, uden at hidtidig private parcelhusområder

lige pludselig bringer sig til at opfylde nogle andelsboligforeningskrav? Tror man, at f.eks. de kapitalvindingsbestemmelser, de salgsbestemmelser osv., der gælder i andelsboligsektoren efter den lov, der kom – nu husker jeg ikke præcis hvornår, men for et par år siden – er tilstrækkelig prohibitive til, at man ikke ville tage en sådan skattefidus, hvis den virkelig bliver mærkbar i årenes løb? Jeg synes, det er en af de ting, vi skal se at få undersøgt i forbindelse med de nødvendige drøftelser, der ser ud til at komme.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan ikke medvirke til at gennemføre det foreliggende lovforslag. Vi synes, det bryder med vurderingslovens generelle principper. Efter de bemærkninger, der er faldet her i dag, synes det eneste, der kan være sikkerhed for, hvad angår flertal, at være en afskaffelse af fradragsretten. Den er hjemme, hvis regeringen tør tage den.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg må konstatere, at der i hvert fald ikke er registreret et flertal i folketinget for dette lovforslags gennemførelse i uændret form. I den forbindelse vil jeg da sige, at det, der er afgørende for regeringen, er, at den ligestilling, som også fra borgerlig side i salen er blevet prist som et meget vigtigt princip, også reelt kommer til at indtræde, på den måde at mennesker, der råder over en given boligstørrelse af en bestemt art, får nogenlunde den samme virkning af en given ejendomsskat, uanset om den bolig, de bor i, er ejet eller lejet.

I den forbindelse skal jeg ikke give mig til at udvikle forskellige alternative modeller, men jeg forstod på hr. Bernhard Baunsgaards indlæg, at han måske havde nogle i ærmet, og det er en diskussion, som interesserer mig overmåde meget. Jeg mener, at det er presserende nødvendigt, at vi finder en løsning. Det er ikke afgørende, regeringen har ikke prestige forbundet med, at det skal være nøjagtig på denne måde, men det, der er vigtigt, er, at vi får løst problemet med ejendomsskatternes alt for hårde gennemslag for det tæt-lave udlejningsbyggeri i sociale boligselskaber og andelsboligforeninger.